

je, kakor slišimo, tudi na Kerškim pri volitvi volitelev velike zmešnave napravil, nikdar več v Mirni ne prikazal! kjer razun malokterih šuntarjev, le pošteni možje prebivajo.

Iz Mirne.

Janez.

Moje misli. *)

Mi nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti. Cesar so nam konstitucijo dovoljili. Jezik, narodnost in vse naše pravice so nam po nji tako slovesno zagotovljene, de bi se enaciga po stoletnim trudu komaj nadjali bili. Po cesarski milosti, po oblasti našiga veliko serčniga Vladaarja in Očeta je tedaj naše blagostanje uterjeno. Te sreče nam nemški zbor v Frankfortu ne more pomnožiti, in nam je ne sme krajšati. Tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

Polaki, slavjani kakor mi, ilirski in slovaški naši bratje na Vogerskim niso nikdar k nemški zavezi šteti bili. Čehi, Moravci in Šlezani se ji odrečejo in so Cesarja za izločenje prosili. Slavni česki pisatelj Palacki je po dogodivšini razkazal, de so sicer česki, moravski in šlezki vladavci, nikdar pa ljudstva njih dežel z nemško državo zavezo imeli, in de iz take zaveze slavjanskemu življenju nikaka korist, timveč nevarnost in zatiranje izvirate. Kar za njih velja, velja tudi za nas, tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

Nemški poslanci v Frankfortu vpijejo kakor pičeni po zedinjenji ene velike nemške države, po nemških barvah, po nemškem brodogovju, nemški armadi, nemški narodnosti, in po nekim nemškim vladarji, ki si ga izvoliti mislijo. Komu ta čast namenjena je, še niso povedali. Mi pa smo udje avstrijske države, imamo z njo brodogovje, armade, zagotovljeno narodnost in prirojeniga Cesarja, ki ga z nobenim drugim, če bi še tako Nemcem po volji bil, ne premenimo. Nam ničesar ne manjka, tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

Nemški poslanci v Frankfortu so sicer obljubili, de se slavjanske narodnosti v naših zemljah ne bodo dotikali. Čehe so clo vnovič s tem pristavkam k sebi vabili, de vsim Slavjanam avstrijske države slobodo jezika zagotovijo. Kako prederzno govorjenje! Ali nam ni vse to po Cesarju, po ustavi zagotovljeno? Nam je o tem še poroka, in clo poroka v Frankfortu treba? Razun Božjiga blagoslova je nam slovenam Cesarjeva beseda poročstva dovolj; tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

Naši in naših slavjanskih bratov sinovi ravno zdaj na laških boriših za miliga Cesarja kri prelivajo in se hrabro bijejo za njegove pravice. Ni dvombe, de bodo slavjani laško vojsko v Cesarjevo slavo in lastno čast speljali. To je dostojno in pošteno, to je slavjanska šega, za Cesarja blago in kri in vse kar imamo! Ko bi pa nekidan novo-osnovana vlada v Frankfortu nas na severne in zapadne meje proti Dancu in Francozu v korist nemške slave in nemške narodnosti v smert pošiljala, znabiti tudi našim bratom, ki ne bodo v nemški zavezi, proti volji našiga Cesarja boj napovedala, ali jo ubogali bomo? Gotovo ne! tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

*) Pričujoči sostavek smo prejéli za Novice že po dokončanih volitvah (8. dan tega mesca). Akoravno je bilo v Novicah in njenih dokladah že več sostavkov, zoper nemško zavezo govorečih, ni vunder po naših mislih nobeden tako krepko in kratko pisan, kakor je pričujoči od našiga pesniškiga pervaka, gosp. Koseskiga pisan, ki v tem sostavku pervikrat svoje pravo ime razodene. Slovenci izvedo iz tega sostavka, čeravno zastran volitev prepózno pride, vunder mnenje eniga svojih nar slavnihših rojakov.

Vredništvo.

Colne ograje so nas do sedaj od naših slavjanskih bratov na Vogerskim ločile. Nova naša ustava bo te ograje brez dvombe v kratkim poderla in pobratene dežele serčno sklenila. Če pa v nemško zavezo stopimo, bomo postavam nemško-colne sklembe sledili. Hujši colne ograje se bodo dvignule in naše lepo samovladarstvo v dva, tri in še več delov razcepile. Nemci nam bodo v colnih rečéh rojaki, in naši ilirski, česki, polski, moravski bratje nam bodo tuji — z eno besedo, narobe svet! Mi pa nočemo sveta narobe. Kar je sklenil Bog, nej sklenjeno bode; tedaj nimamo v Majnskim Frankfortu ničesar opraviti.

Prasajte svetovavce k nemški zavezi, čemu vam tako marljivo v Frankfort kažejo. Mnogo bodo govorili od prihodnjiga veličanstva, bleska, in cveta nemškiga imena, od slavjanske iz tega izvirajoče koristi ničesar, kar bi jim ovreči ne mogli. Nej si tedaj nemci sami svojo blešečo prihodnost omislijo. Mi nimamo v Frankfortu ničesar, doma pa veliko opraviti, de ta prihodnji nemški blesk avstrijske svtlobe ne otamni, in slovenske narodnosti popolnoma ne zatara.

Jovan Vesel — Koseski.

Povabilo Slovonom.

Kdo izmed nas bratje! se ne ozre žalostniga serca na pretečenost našo? in kdo ne vé, de vse to, kar smo preterpeli, se je zgodilo, kér se sami sebe nismo zavedili in kér smo bili ločeni brat od brata? Ali po dolgih vékih, v kterih smo eden na družiga pozabili, v kterih je tolika nesreča otežila glave naše, smo došli do tega spoznanja, de smo eno telo, de smo bratje! Prišli so važni časi, ki so osvobodili narode in jih težkiga bremena rešili, pod kterim so zdihovali. Ti časi so rešili tudi nas Slovane, de zamoremo to glasno izreči, kar smo že davnej občutili, de zamoremo prevdariti in skleniti, kar je k našimu pridu. Narodi Evropejski se pomenjajo in zedinjujejo med sabo; Nemci so poklicali v svoje zedinjenje zbor v Frankfort, ki terja, de bi mu država avstrijska toliko svojiga samovladarstva prepustila, kolikor je treba za nemško zedinjenje, in de bi naše Cesarstvo z vsimi neogerskimi zemljami k novi nemški državi se priklopilo. Ta pristop bi ne le edinstva Avstrije, temuč tudi dozdanjo zavezo in samostalnost slovanskih narodov podkopal, kterih narodnost bi potem v nevarnost padla. Naša dolžnost je, de mi to, kar nam je nar svetejši, možko branimo. Došel je čas, de tudi mi Slovani se med sabo pomenimo in se zedinimo v mislih svojih. Kér tedej z radostjo od mnogo-verstnih slovanskih krajev nam oznanjene vošila spolne- mo, razglasimo ta poklic vse Slovonom avstrijskiga cesarstva, in povabimo vsim rodoljube, kteri imajo zupanje svojiga naroda in kterim je naša občna korist pri sercu, de bi se sošli 31. tega mesca v staroslavnim slovanskim mestu Pragi, kjer se bomo vzajemno zastran vsiga tega pomenili, kar korist našiga naroda zadeva in kar nam je v teh važnih časih storiti potreba. Ako bi tudi drugi Slovani, zvonaj Avstrijskiga Cesarstva živéči, k tem našim zboru prišli, nam bojo mili in dragi gosti.

V česki Pragi 1. veličiga travna 1848.

J. M. grof Thun. W. grof Deym. J. vitez Neuberk. P. J. Šafarik. K. Malisz. Fr. Palacky. W. Hanka. L. Štúr. J. P. Jordan. J. E. Wocel. K. W. Zap. Dr. F. L. Rieger. W. Grzybowski. Št. Aranitski. W. Štulec. M. Panić. K. M. baron Villani. K. J. Erben. Dr. Fr. Miklošić. Dr. A. J. Bek. Fr. M. Klácel. Dr. J. Dworáček. J. Lubomirski. J. Dobranski. V. grof Waldštejn. M. Papić.

Vsi dopisi v teh rečéh se pošiljajo na odbor te skupštine pod nadpisam (An das Comite für die Slavenversammlung in der Bürger-Ressource in Prag Nr. 141-2).

Serčno povabljeni so k temu zboru tudi Slovenci vsih krajev in upati je, kér se je med nami narodnost

živo zbudila, de se bo veliko iskrenih in po družih opravih ne zadržanih Slovencev našlo, ki bojo temu poklicu z veseljem sledili. Ljubljanski slovenski zbor bo gotovo tudi kakiga poslanca poslal k temu zboru, ki je slovesno in očitno oznanil 3 poglavne namene: 1) de naše Cesarstvo v svojim celim edinstvu nedotakljivo ostane in se Cesarju v vsim stara, nepremakljiva zvestoba ohrani; gerd lažnjivec in nesramen obrekovavec je, ki od ločenja, od Rusovske zaveze in kej enaciga govori, s čim avstrijski Slovani nimajo nič opraviti; 2) de Nemci svoje pravice, Slovani pa tudi svoje zadržbe, in ne de bi en narod družiga zateral; 3) de se združeni posvetjejo, kako bi se narodnost Slovanov po nar gotovši in nar mirniši poti vstanovila, kër se z besedo taki pomenki lože, boljši in krajsi zgodë, kakor po pismih.

Zbor Ljubljanskih učencikov zastran šolskih reči.

Po ukazu ministra učnih reči se imajo vodji in učenci višjih šol večkrat sniditi, de se pomenijo zastran vsiga, kar šolske reči zadeva. Pretečeni četertek so bili zopet zbrani: namreč vodja bogoslovskih, zdravilstvinih in modroslovskih šol z vsimi učenci tih šol.

Vodja zdravilstvinih šol in letašnji predstojnik višjih Ljubljanskih šol, gosp. Dr. Sporer so zboru nar poprej brali po sklepu poslednjiga zbora sostavljeno pismo na Krajske deželne stanove in Ljubljansko mestno gosposko zastran nove naprave vseučiliša (Universität) v Ljubljani, kteriga potrebnost in koristnost v sredi slovenskih deželá za razširjenje mnogih vednost in za povzdigo národniga omikanja je tako očitno dokazana, de bo gotovo vsak domorodec s serčno radostjo to pismo bral, ktero poslovenjeno bomo drugo pot svojim bravec prinèsi.

Na dalje se je zbor pomenil, kako bi se mogla prošnja gosp. J. Irkiča zastran prepušenja šolske izbe dovoliti, v kteri imenovani gospod prostovoljno misli vsaki teden trikrat poučenje v slovenskim jeziku začeti. — Brez dolziga pomišljevanja mu je bila izba zatò odločena, s tem pristavkam, de naj vselej eno četertinko pred dvemi svoj poduk začnè, in eno četertinko pred tremi jenja, de eno učeništvo ne bo družimu na poti.

Gosp. Fr. Metelko, ces. učenik slovenskiga jezikoslovstva, so zboru oznanili, de hočejo svoje učeništvo slovenskiga jezika razširiti in — po izgledu talijanskiga — v dveh tečajih dokončati. Drugi tečaj bo obsegel posebno praktiške vaje v mnogoverstnim slovenskim pisanji. — Z veseljem je zaslišal zbor hvale

vredni namén učeniga gosp. profesorja — in Dr. Bleiweis je v imenu novo izbujene slovenšine gosp. Metelkota očitno in serčno prosil, naj bi gosp. profesor opustili svoj pravopis in se brez odlašanja poprijeli našiga sedanjiga, pravopisa, kteri — akoravno tudi ni brez pomanjkljivosti — ima vender to prednost za se, de je bolj občinski. Dobro sicer vémo, de ima tudi naš sedanji pravopis se nektère protivnike — pa ktera reč na svetu nima protivnikov? Še katoljška véra ni brez njih!

Mi nobenimu ne branimo, de naj za-se piše, kakor koli hoče — od očitniga učenika pa pričakujemo, de se v sedanjih časih saj ne zoperstavlja občinskim vošilam. Upati gré tedej, de gosp. Metelko bojo prijazno spornili želje novo izbujene slovenšine! Še enkrat prosimo.

Iz Ljubljane.

V četertek zvečer je prišlo s slavnim gosp. Dr. Miklošičem, predsednikom Dunajskiga slovenskiga zbora, več dragih domorodcov iz Dunaja v Ljubljano, obiskat svojo ljubljeno domovino in se prijazno pomenit s tukajšnjimi rodoljubi zastran mnogih reči, ki so za povzdigo slovenske narodnosti potrebne. Verli domorodci so Ljubljančanam ljubi gosti. Slava!

Več dni zaporedama gréjo pešni vojaki Banatskiga regimenta skozi Ljubljano na Laško. Kër se jim silno mudí, morajo en dan za dva dni pota storiti, torej pridejo zlo spešani v Ljubljano. Verlim kupeam gosp. Fr. Souvanu in Kon. Pleiweisu je lepa misel prišla, Ljubljančane nagovoriti, de bi zložili nekoliko denarja za vino, s kterim bi se popotni vojaki pogostili — in komej je gosp. Souvan to reč sprožil, je že nabral, od blagosercnih Ljubljančanov 265 gold. v ta namén. Veseli vojaki so vince na zdravje Ljubljančanov pili in večkrat glas povzdignili: Živijo!

Današnjimu listu je pridjana 4. póla „Zlate Vasi.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajski	
	13. Véličiga travna.		8. Véličiga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	4	2	20
1 » » banaške	2	9	2	20
1 » Turšice	1	27	1	36
1 » Soršice	—	—	1	57
1 » Reži	1	45	1	50
1 » Ječmena	—	—	1	30
1 » Prosa	1	47	1	40
1 » Ajde	1	33	1	28
1 » Ovsa	—	57	—	49

Oznanilo kmetam na Krajskim.

V 15. listu Novic smo povedali, de je bilo na velikim deželnim zboru v Ljubljani 6. dan pretečeniga mesca sklenjeno, presvitliga Cesarja prositi, de bi se tarifa postavila, po kteri bi se zamogel vsak podložen kmet in desetinc tlake, desetine in vsih družih gruntnih gosposkinih dacij popolnoma in tako odkupiti, de se ne bo gruntni gosposki pa tudi ne kmetu krivica godila.

10. dan tega mesca se je pomnožen odbor deželnih stanov zopet zbral in je sklenil, k poprejšnji prošnji se to pristaviti: de bi Cesar dovolili, de bi stara postava zastran tlake, desetine in vsih družih gruntnih gosposkinih dacij le do konca tega léta veljala, koj ob novim létu pa nej bi nehala in namesto nje nej bi se odkupovanje po novi tarifi začelo. — Upati gré, de bomo dovoljenje te prošnje kmalo iz Dunaja dobili.

Ob enim pa se je začelo že tudi posvetovanje: po kakošni tarifi naj bi se to odkupovanje zgodilo, de bo gosposki in kmetu práv; in kadar bojo ti pripravki dokončani, bo poklicano več posestnikov in kmetov v zbor deželnih stanov v Ljubljano, de se bo tudi z njimi ta reč natanjko in na vse strani posvetovala, kakò naj bi se tarifa odkupovanja postavila, in storjeni sklep tega deželniga zbora potem po 55. postavi ustavniga pisma v prihodnji državni zbor na Dunaj poslal.

Dr. B.